

[Kim Behnke]

enorme mængder, fordi de andre lande ikke har de samme krav. Det eneste, vi har gjort, er bare at flytte hønsene et andet sted hen, og det eneste, vi opnår her, er at flytte virksomhederne til de andre EU-lande. Det er jo ikke sådan, at de andre EU-lande nøler; nej, de har decideret afvist at indføre CO₂-afgiften. Den er ikke på dagsordenen længere, og de andre EU-lande agter ikke at gøre det, for de er ikke så dumme, at de vil ødelægge deres erhvervslivs konkurrenceevne.

Men her i Danmark skal vi ikke bare nøjes med den CO₂-afgift, vi allerede har indført, og som har skadet erhvervslivet og kostet tusindvis af arbejdspladser. Nej, nu skal man ifølge redegørelsen og ifølge hr. Bilgrav-Nielsen pålægge endnu flere afgifter, og man indrømmer – oven i købet på forsiden af redegørelsen – at det kan godt være, det medfører en vis økonomisk omkostning på kort sigt. Når en politiker skriver noget sådant, betyder det, at det godt kan ske, der bliver 50.000 flere arbejdsløse de næste 50 år, men til den tid bliver det rigtig godt. Vi tror ikke på det længere; det holder ikke og da slet ikke illusionen om, at vi får hele verden til at følge efter os. Nej, det eneste, vi gør, er, at vi skyder os selv så eftertrykkeligt i foden, at vi snart ikke kan stå længere.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det var jo fantastisk at høre fadderens til »Energiplan 2000« komme med en sådan gengivelse.

Jeg skal referere en kort bemærkning fra statusnotatet fra november 1993, hvor der gives udtryk for en væsentlig mere kritisk holdning, end selv hr. Bilgrav-Nielsen kommer med her. Det siges direkte, at der ikke har været den fortsatte aktive opfølgning, der er nødvendig for at fastholde udviklingen, for der står i indledningen – i de allerførste linjer – at i dag er der ikke udsigt til, at målsætningerne om energibesparelser og CO₂-reduktionen kan nås, medmindre der tages nye initiativer. Og der er slet ikke taget nogen.

På side 9 udpensles det yderligere, at der ikke har været den tilstrækkelige opfølgning på handlingsprogrammet, som det var forudsat af hr. Bilgrav-Nielsen i hans ministertid, og der bringes nogle katastrofale og helt uacceptable

tal for elprognoseudviklingen. Siden da er det jo ikke gået bedre, og der er ikke gennemført lovinitiativer på de nævnte områder, så det er fantastisk at få en sådan gengivelse, som hr. Bilgrav-Nielsen kommer med her.

Og så et par enkelte spørgsmål: Hvad er det, der er gået så strålende inden for området vedvarende energi? Er det vindmølleudbygningen? Hr. Bilgrav-Nielsen nævnte jo direkte i sin tale, at det er gået fint inden for vedvarende energi. Er det med hensyn til biomasse, hvor ingen byer vælger biomasse, fordi den ikke kan måle sig med naturgassen? Hvor er det, det er gået så fint?

Og derudover fortier hr. Bilgrav-Nielsen – nok i loyalitet over for regeringen – de løbende sager om Øresund og selvfølgelig også det kulfyrede kraftværk i Aalborg, som vi har været fælles om. Men jeg synes nok, at noget mere selverkendelse – i det mindste den samme selverkendelse, som energiministeren selv havde i november – kunne være på sin plads.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Riishøjs kraftige udfald mod energihandlingsplanen vil han senere i dag selv dementere med det dagsordensforslag, han vil fremsætte, så det skal jeg ikke gøre så meget ud af nu. Men man skal huske, når man læser det dagsordensforslag, at hvis hr. Riishøj virkelig mener, at det eneste, der er behov for nu, er det samme, som han foreslår, er det ensbetydende med at erkende, at energihandlingsplanen stort set er opfyldt. Men det kan vi komme tilbage til.

Jeg vil godt svare på hr. Kim Behnkes postulat om, at det her driver virksomhederne ud af landet. Det har hr. Kim Behnke altid påstået, og det er egentlig mærkeligt, at de ikke begyndte at flytte, da vi indførte CO₂-afgiften. Det var nok, fordi de opdagede, at hvis de flyttede syd for grænsen, skulle de betale dobbelt så meget pr. kW som her i landet. Vi lavede dette lille regnestykke til ære for den daværende ordfører for Det Konservative Folkeparti, hr. Flemming Hansen, der gerne ville vide, hvad det ville koste at sælge sko syd for grænsen, og det fandt vi ud af for ham. Det var faktisk meget dyrere at etablere sig i Tyskland, fordi eludgifterne er meget højere – også efter